

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 54.

Tolvte Session.

32te Møde.

Mandagen den 26de Novbr. Kl. 1.

(Fortsat.)

F. Nielsen (fortsat): Et af de Gøder, som de Præster, der faae Korn in natura, nu have, er netop det, at naar de have solgt til en fast Kjøbmand, kunne de i Sommerens Løb trække paa ham; han lader dem erholde nogle Forudbetalinger i Sommerens Løb, som det er dem særdeles vigtigt at faae. Det vil være meget vigtigt for Præsten at faae Betalingen endogsaa tidligere, end det er foreslaaet af Udvalget, navnlig inden den 1ste November. Enhver Landmand veed, at den 1ste November medfører betydelige Udbetalinger, og dersom man ikke sætter Præsten i stand til at faae Noget af sin Løn inden den Tid, vil han komme i meget stor Forlegenhed. Jeg skal derfor forbeholde mig til tredie Behandling at foreslaae, at 1ste December forandres til 1ste November.

Kirke- og Underviisningsministeren: Det er jo fuldkommen rigtigt, som den ærede Ordfører har bemærket, at der i § 1 er indløbet en Trykfeil; der staaer et Komma paa et urigtigt Sted, hvilket forvansker Meningen, og derpaa er der raadet Bod ved det af Udvalget under Nr. 1 stillede Endringsforslag, som jeg derfor ikke kan andet end tiltræde. Heller ikke finder jeg Noget at erindre med Hensyn til det under Nr. 2 stillede Endringsforslag. Større Betænkelighed maa jeg derimod have med Hen-

syn til det under Nr. 3 stillede Endringsforslag, som gaaer ud paa, at Slutningen af den første Paragraph skulde udgaae, saaledes, at Tiendeafgiften for Føl, Kalve o. s. v. fordeles paa alt Hartkorn. Det ærede Udvalg har herfor kunnet paaberaabe sig Bestemmelsen i Forordningen af 8de Januar 1810, forsaavidt den afløser visse lignende Ydelser og fordeler den Pengeafgift, hvorved de afløses, paa alt Hartkorn (Ordføreren: Smaaredselstjenden!) Ja, det er i § 7 af denne Forordning, hvor det hedder, at Tiende af Gjæs, Vænder og Grise ikke opbeværes in natura, og hvor det fastsættes, at der istedetfor skal svares 3 ß. for hver Tønde Hartkorn. Det maa bemærkes, at de Væsener, hvorom der handles i denne § 7, kunne ogsaa tillægges, hvor der slet ikke er noget Agerbrug; en Huusmand kan holde sig en Griis og have et Par Gjæs og Vænder, selv om han ikke har noget Jordbrug. Derved kan det da retfærdiggjøres, at denne Afgift fordeles paa det hele Hartkorn. Ja disse Dyr kunne maaskee endog fortrinsviis findes hos dem, der ikke have noget Jordbrug. Derimod forholder det sig anderledes med de Dyr, hvorom der er Tale i denne Paragraph. En æret Taler (Lehmann) nævnte, idet han omtalte Lovens § 1, Kalkuner og Vænder, men nærværende Lovs § 1 handler hverken om Kalkuner eller om Vænder, men om Føl, Kalve, Lam, Kid og Bispærme. Dette sidste Punkt er det eneste, hvorom det Samme gjælder, som om hvad der omtales i Forordningen af 8de Januar 1810, men tvøvrigt vil det sees, at der dog skal noget Agerbrug til for at kunne tillægge Føl, Kalve, Lam og Kid. Jeg vilde der-